

SĂRBĂTOAREA PROOROCULUI ILIE ÎN MA'ALULE, NAZARET

Sâmbătă, 21 iulie / 3 august 2019, pomenirea Sfântului Profet Ilie Tesviteanul s-a sărbătorit la Sfânta sa Biserică din orașul Ma'alule, suburbie a Nazaretului.

Această Biserică a aparținut comunității de limbă arabă a Patriarhiei, care a părăsit-o împreună cu întreg orașul Ma'alule, când statul Israel a fost înființat în 1948. Biserica a rămas abandonată până în anii 90. Apoi, Patriarhia a cerut retrocedarea ei de la armata israeliană care a folosit-o până atunci. Biserica a fost restituită Patriarhiei și a fost restaurată și renovată prin finanțarea egumenului Sfintei Mănăstiri a Schimbării la față de pe Muntele Tabor, Arhimandritul Ilarion, și a Preasfințitului Mitropolit Chiriac al Nazaretului. Încă de atunci, Biserica a fost folosită pentru diverse slujbe și pentru oficierea Sfintei Liturghii cu ocazia Sărbătorilor Profetului Ilie și a Înălțării, căreia îi este închinată.

Pentru sărbătoarea proorocului Ilie, la o zi după ziua propriu-zisă a sărbătorii, Sfânta Liturghie a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, pe ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și pe ÎPS Mitropolit Ioachim al Elenoupolei, ieromonahi aghiotafiți, Arhimandritul Ilarion, Arhidiaconul Marcu și diaconul Evloghie, răspunsurile la strană fiind date de creștini de limbă arabă din zona Nazaret.

Preafericirea Sa a ținut următoarea predică în fața celor care au participat la slujbă:

„Ilie era om, cu slăbiciuni asemenea nouă, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și șase luni.

Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa” (Iacov 5: 17-18), spune Sf. Iacov Ruda Domnului în Epistola sa.

Iubiți frați și surori întru Hristos,

Cuvioși creștini și pelerini

Harul lui Dumnezeu ne-a adunat pe toți în acest loc biblic, care este legat de Proorocul Ilie, pentru a cinsti pomenirea sa anuală.

Profetul Ilie se remarcă nu numai prin lucrarea sa profetică, ci și prin râvna lui dumnezeiască, prin viața aspră de nevoințe în pustie și prin slujirea apostolică pe care a avut-o, luptând împotriva idolatriei față de care erau atrași susținătorii monoteismului moral, și anume Legii lui Moise. Arma lui Ilie în această misiune a fost puterea rugăciunii, așa cum spune Sfântul Apostol Iacov în epistola sa.

Rugăciunea neîncetată a inimii este caracteristica specială prin care proorocii Vechiului Testament au obținut experiența îndumnezeirii, și anume vederea slavei lui Dumnezeu, la fel cum s-a întâmplat cu ucenicii și proorocii care au fost prezenți pe Muntele Tabor în ziua Schimbării la Față a Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Iar experiența îndumnezeirii sau vederea slavei lui Dumnezeu a fost confirmată atât de vederea luminii dumnezeiești necreate, cât și de auzirea vocii lui Dumnezeu Cuvântul, așa cum spune Sfântul Simeon Noul Teolog; „Vederea proorocilor a fost auzirea și auzirea cuvântului Domnului de către prooroci a fost o vedere.” Și, după cum spune împăratul și profetul David, proorocii L-au chemat Domnului și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grația către ei; Căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor” (Psalm 98:7-9).

Mai mult decât atât, adevăratul Prooroc s-a deosebit de cel mincinos deoarece primul a avut experiența Dumnezeului Celui viu, a Dumnezeului revelației, și nu a zeului înțelepciunii filozofice, al născocirii și gândirii omenești. Adevăratul prooroc este omul neprihănit al lui Dumnezeu, despre care Psalmistul spune „Lumină a răsărit dreptului și celor drepti cu inima, veselie” (Psalm 96: 12). Interpretând acest psalm, Sf. Chiril din Alexandria spune: „lumina noetică și dumnezeiască răsare în mintea și inima oricui este bun și drept.”

Această lumină dumnezeiască noetică a Dumnezeului trinitar care a răsărit în mintea și inima lui Ilie, l-a făcut un vas al Voii Domnului și un predicator al adevărului religiei monoteismului moral, care era amenințat de idolatrie, și anume de religia magiei, a superstiției și panteismului din vremea sa.

Cu alte cuvinte, misiunea profetică a lui Ilie a fost lupta împotriva proorocilor mincinoși pe de o parte și proclamarea adevăratului Dumnezeu viu, pe de altă parte. Ilie a făcut acest lucru nu numai prin cuvântul său proorocesc dar și prin semnele minunate pe care le-a făcut ca dovadă a acestor cuvinte, printre care se număra căderea focului din cer și arderea jertfei de seară a unei vaci, când s-a rugat pe Muntele Carmel, după cum citim în Biblie : „Iar la vremea jertfei de seară, s-a apropiat Ilie proorocul și a strigat la cer și a zis: “Doamne Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel! Auzi-mă Doamne, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască astăzi poporul acesta că Tu singur ești Dumnezeu în Israel și că eu sunt slujitorul Tău. Auzi-mă, Doamne, auzi-mă, ca să cunoască poporul acesta că Tu Doamne ești Dumnezeu și că Tu le întorci inima la Tine!” și s-a pogorât foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot și lemnele și pietrele și țărâna și a mistuit și toată apa care era în șanț. Și tot poporul, când a văzut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis

“Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!” (Regi III 18 : 36-39).

Vorbind despre darul proorociilor, Sfântul Grigorie Palama spune: „proorocii știu voia lui Dumnezeu, care a fost dintotdeauna în El înainte de a se fi împlinit”. Cu alte cuvinte, proorocii Vechiului Testament, după cum observă Sfântul Grigorie Palama, L-au văzut pe Dumnezeu Cuvântul înainte de a Se întrupa și în același timp, au prevăzut și au prezis Întruparea lui Hristos și au putut vedea Cuvântul dumnezeiesc întrupat născut din Fecioara la vremea stabilită. Proorocul Ilie a avut și această experiență, fiind prezent pe Muntele Tabor în ziua Schimbării la Față a lui Isus, după cum mărturisesc Sfinții Evangheliști și ucenici ai lui Hristos Matei (17: 1-9) și Marcu (9: 2-9), și după cum spune foarte clar imnograful: „Descoperit văzătorul de Dumnezeu Tesviteanul, a văzut în Tavor împreună cu Moisi, cele ce ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și inima oamenilor pământenii nu le-a gândit, pre Domnul atotstăpânitorul întrupat”.

„Descoperit văzătorul de Dumnezeu”, și anume un vestitor al slavei lui Dumnezeu, proorocul nostru Ilie s-a alăturat soborului de fii aleși și iubiți ai lui Dumnezeu, care au devenit cetățeni ai Bisericii cerești, așa cum spune Sfântul Pavel: „ Ci v-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri, în adunare sărbătorească, și de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile dreptilor celor desăvârșiți” (Evrei 12: 22-23).

Aceasta înseamnă că Ilie Tesviteanu are mare îndrăzneală în fața lui Dumnezeu, și Dumnezeu îl ascultă. Iată ce spune imnograful: „Vas încăpător de dumnezeiescul Duh, pre tine te-am cunoscut, înger pre pământ, carele ai suflat focul dumnezeieștii râvne și păgânătatea ai biruit și împărați ai muștrățat Ilie, carele prooroci au uns, și pre popii cei de

ruşine cu cuţitul i-ai junghiat”. Pentru aceasta Sfânta noastră Biserică îi cinsteşte şi se închină în mod deosebit sfintei sale pomeniri.

În ceea ce ne priveşte, iubiţi fraţi şi surori, să încercăm să-i imităm râvna dumnezeiască, şi anume credinţa sa mare şi statornică, şi să-i cerem să ne izbăvească prin rugăciunile sale de orice întristare, boală trupească şi sufletească, şi de orice vicleşug al celui rău. Amin.”

După Sfânta Liturghie a fost o agapă în curte, la umbra pinilor, iar la prânz, ÎPS Mitropolit Chiriac din Nazaret a oferit o masă.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/RU6nwLhrdrE>